

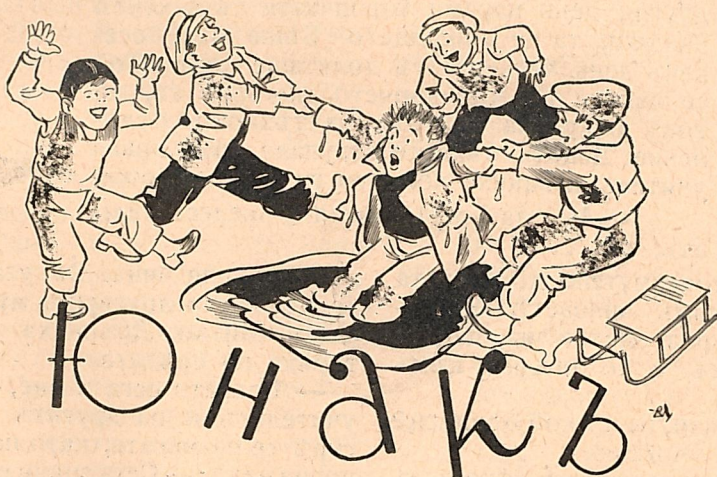
тъкала — и оши единия ржавъ. Отидоха на сватбата. Поведо Горчо хорото съ голата ржка, а другата съ ржава — вдигна високо и гордо. А булка Горчовица не можа да се стърпи — гордо му подвижна отстрана: — Вдигай по-високо ржката, ржавенкъо мой, вдигай —

да види цѣло село какъвъ ржавъ съмъ ти изтъкала!

После се обърна къмъ тѣзи, които стоеха до нея, и каза просьлъзна отъ умиление:

— Боже, Боже, дали ще доживѣя, да му изтъка и другия ржавъ...

Т. Харманджиевъ

Петю вече се наспалъ,
рано буди ме отъ сънь:
— Бате, бате, вижъ навънъ
колко снѣгъ е навалялъ!

Въ мигъ обличаме се ние
и съсь старитѣ шейни
на рѣката по леда
първи пускаме бразда.

Ала азъ отъ лани знамъ,
че опасничко е тамъ:
може всѣки мигъ до дъно
като камъкъ да потънемъ.

Ала Петю нашъ е смѣлъ,
пуска бързо, безъ предѣлъ,
но за мигъ леда пропукна,
Петю искаше да хукне,

но потъна подъ леда
той до гуша въвъ вода
и исписка съ писъкъ дивъ
като младъ юнакъ страхливъ.

Насъбраха се деца
съсь възпламнали лица
и юнака съ друженъ смѣхъ
ний измъкнахме безъ страхъ!

Младенъ Исаевъ